

Västsahara behöver Sveriges erkännande

Flera av våra arabiska grannländer har nu fått sin frihet, men i Västsahara lever vi fortfarande under en allt hårdare repression. Sverige kan spela en avgörande roll genom att erkänna Västsahara som land, skriver den väst-sahariske människorättsaktivisten Brahim Dahane.

Imorgon, den åttonde november, är det exakt ett år sedan ett av den arabiska vårens första livstecken brutalt slogs ner, och det hände i mitt land Västsahara. Vi var över 20000 väst-saharier som i nära en månads tid protesterat mot social diskriminering, för demokrati och yttrandefrihet. Militären attackerade oss i gryningen med helikoptrar, tårgas, batonger och vattenkanoner.

Flera av våra grannländer har nu fått sin frihet men vi lever fortfarande under en allt hårdare repression, samtidigt som vår ockupationsmakt Marocko hyllas av omvärlden för sin stabilitet och sina så kallade reformer. Sverige kan bidra till mitt lands frihet, men då krävs engagemang från regeringen och utrikesminister Carl Bildt.

Marocko ockuperar mitt land Västsahara sedan 1975. Inget land i världen erkänner Marockos rätt till Västsahara. FN kräver att Västsahara ska avkoloniseras. Internationella domstolen i Haag avvisar alla Marockos krav på att äga vårt land. Trots det fortsätter ockupationen år efter år, decennium efter decennium. Varför ställer inte världssamfundet Marocko mot väggen?

Marocko är i allt väsentligt en diktatur.

Kungen är den högsta politiska, religiösa och militära ledaren. Det är förbjudet enligt lag att kritisera kungen, islam och Marockos rätt till Västsahara. Det finns minst fyra olika polisiära organisationer som bevakar allt som sägs och skrivs. Det finns ingen fri press och människorättsorganisationerna är få och små. Hemliga fångelser, godtyckliga arresteringar, försvinnanden och tortyr är vanligt.

Trots det fortsätter EU att teckna förmånliga handels- och samarbetsavtal med Marocko, oaktat att de bryter mot internationell rätt eftersom det även är våra naturresurser som säljs utan att vi varken blir tillfrågade eller ser röken av några intäkter. Marocko valdes till och med in som medlem i FN:s säkerhetsråd så sent som för ett par veckor sedan. Trots att fler än 100 FN-resolutioner skarpt kritiserar Marockos agerande i Västsahara. Det är ett hyckleri utan dess like.

I Västsahara heter motsvarigheten till Tahrirtorget i Egypten Gdeim Izik, den enorma tältstaden som många tusentals människor i alla åldrar byggde upp utanför vår huvudstad El Aaiun för drygt ett år sedan.

Precis som när människor senare samlades på torgen i våra grannländer så var glädjen och lättmoden stor på den plats man erövrade tillsammans. I Gdeim Izik-lägret kunde vi slappna av, vi var inte övervakade, vi kunde säga vad vi ville. Vi vill precis som ni i Sverige kunna leva våra liv i frihet.

Jag riktar mig nu till Carl Bildt, utrikesminister i Sveriges regering. Våra ungdomar håller på att bli galna efter decennier av repression, Västsahara är en krutdurk. Den unga generationen klarar inte av omvärldens ignorans så länge till. Ett befrielsekrig har precis avslutats i Libyen, men till ett högt pris med många skadade och döda, och det brinner i Syrien, Jemen och Bahrain. Ytterligare ett krig i vår del av världen skulle vara förödande.

Än så länge håller den väst-sahariska befrielse rörelsen Polisario den vapenvila som FN förhandlade fram 1991. Men den folkomröstning om vår framtid som utlovades i

Marockansk polis i Dakhla 26 september.
Bild: Thawra

gengäld för vapenvilan har fortfarande, efter 20 år, inte genomförts. I december har de unga krävt en stor plats på Polisarios framtidskongress och de vill se resultat. Jag fruktar för krig, men jag fruktar ännu mer för evig ockupation.

Det finns ett fönster i tiden just nu där Sverige kan agera, innan våldsamheter blomstrar upp. Jag uppmanar därför Carl Bildt att ta chansen. Vi behöver att Sverige höjer sin starka röst för fred och demokrati i FN och i EU. Men där Sverige verkligen kan spela en avgörande roll är genom att erkänna Västsahara som land.

Carl Bildt var FN:s särskilda sändebud under kriget i Jugoslavien och känner väl till betydelsen av att erkänna en stat för att rädda dess befolkning från kaos, jag tänker på Kosovo.

82 länder har redan erkänt Västsahara, men ännu inget europeiskt land.

Om Sverige, med sin starka internationella ställning, skulle erkänna Västsahara skulle det vara ett genombrott för oss på vår långa väg mot frihet. Vi behöver ert stöd nu, innan katastrofen är över oss.

Brahim Dahane
Publicerad i SVD Brännpunkt
7 november 2011